

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (5)

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

AŞKINI VER YA RABBİ

Dünya serâb-ı hayat aşkını ver ya Rabbi
Ukbâ'çün âb-ı hayat aşkını ver ya Rabbi
Fani bir lezzet için bin eleme düşârım
Mâsivâdan nâçârım aşkını ver ya Rabbi

GAM DA YALAN KÂM DA YALAN

Gülistanda gam görünmez sanma neş'e gam değil
Hezâr nağâmâtta amma gördüğün kâm kâm değil
Gam da yalan kâm da yalan zira üç gün fâni dem
Kırılır cam fâni hayat cam sanırsın cam değil
YETTİ GÖNLÜM

Yetti gönlüm yetti artık yar seversin bâr'ı var
Neş'e bul ah kim hayattan bıktı görsen yâri var
Gam deminden kurtulan ol kimde şol gam kâr'ı var
Neş'e bul ah kim hayattan bıktı görsen yâri var

GURUR ŞARABI

Gurur şarabını içmiş salınır zât-ı âli
Sözü hakikattır amma içler acısı hâli
Ah medh'ine ne de düşkün ya şöhrete müptelâ
Bilmez belâ sanır âlâ şu hâli pür melâli

EY CAN

Gülü göster bana ey can ona yardan sorayım
Nice yakmış nice yıkmış ona hârdan sorayım
Kimi aşktan inilermiş yine durmaz ne bu sır
Niye yakmış niye yıkmış ona nârdan sorayım.

AH GÖNÜL

Ah Gönül gam içre gamdan şâd için yol var mıdır
Şol firaktan kurtaran vuslât için yol var mıdır
Kör leyâlîm pür melâlîm nûra vasl et yâ rahim
Dîn ü dünyâ hâl ü kâl irşâd için yol var mıdır

ATEŞ

Firkatin söylerken nâyi bâd ateş sadâ ateş
Anla derde müptelâyı yâd ateş feryâd ateş
Şol Lezzettten bir safâyı ah firaktan bin belayı
Anla derde müptelâyı yâd ateş feryâd ateş

EBEDDEN GAYRISI BOŞ

Ümmidi fidan misâl şu faniye ekeli
Boşa başak beklemek hem çürür tevekkeli
Aldanıp da dünyaya sanma bir çok yüzü hoş
Ebed'den gayrısı boş zeval ile lekeli

BİL EY CÂNÂ

Elbet sever gönül seni ruhun da mehtâbısın
Amma sanma aşk sanadır ah hayatın âbısın
Bil ey cânâ hak esmâsı şol simanda parlayan
Sen âyine âşıkâna bir hakikat bâbısın

ZAHİRE NAZAR EYLEDİK

Zahire nazar eyledik özden kalktı temâşa
Perde oldu bize libâs yaktı yıktı gıll-u gış
İnsandan da kıymetli ya üstündeki çul hâşâ
Şerirler gördü iltimas şerlere açtık ağûş

UYAN GÖNÜL

Uyan gönül istikbâli hâle fedâ eyleme
Halife-i zeminsin sen kendin gedâ eyleme
Hâlâ nazârı âmme mi şu fâniden murâdın
Unutulur burda yâdın ruhu cüdâ eyleme

DOSTLUKLAR BOZULMUŞ

Dostluklar bozulmuş benlik izi var
Kuşatmış dört yanı kör vefasızlık
Bedenlerde sancı ruhta sızı var
Özlenir bir liman olmuş yalnızlık

İNTİZARIMLA

İntizârımla hemdem sanki unutulmuşum
Sensiz pür tevahhûşum ah boş kalmış ağuşum
Gör kanadı kırılmış garip yalnız bir kuşum
Sensiz pür tevahhûşum ah boş kalmış ağuşum

DÜŞÜN

Ömür geçmiş ise alıp demini
Zorluk belirler ah tüm gündemini
Bakıp tanımazsan gonca femini
Bedeninde kâinat yapanı düşün
Gözünü kâinata açanı düşün

SEVGİ

Sevgi derken sevdirep sen kendini
Rabbe yaklaş sevgi neymiş bul gönül
Ah mecazdır anla nefsin fendini
Bil muammâ halli olmak kul gönül

AŞKIN MAHZENİ

Ne Leyladan
süheyladan tende aşkın mahzeni
Zira şol aşk
kim olur mu adem'in pür ahzeni
Bilse cânâ
kim içün ah kimden ola derd-i aşk
Hüsn'ü
esmâda görenler bulur vech-i ahseni

SEN PERİ

Kalb-i
perîşânımı gör sen peri
Kılma aman
zehr-i hevâ meşheri
Gördüğü
günden beri ah serseri
Kılma aman
zehr-i hevâ meşheri

UZAKLARDAN HABER VER

Uzaktardan
haber ver sesim duy ey vefâsız
Neler çekmiş
unutmaz gönül sensiz safâsız
Firâkından
çekip naz visalin'çün ya niyaz
Neler çekmiş
unutmaz gönül sensiz safâsız